

Таблиця – Зараження курей несучок на маллофагоз у ПП “Золотоніська птахофабрика”

Показники	Кількість досліджених, гол.	ЕІ, %	П, екз. /10 см ² (min–max)
Пташник № 1	30	100%	3–4,5
Пташник № 2	30	83,3%	1–5

Курі несучки ПП “Золотоніська птахофабрика” Черкаської області вражені на маллофагоз.

Вважаємо подальшим завданням наших досліджень проаналізувати ефективність інсектицидних препаратів за маллофагозу курей.

УДК 619:616.995.428:636.7

ПШЕНИЧНА Л.А., магістрантка

Науковий керівник – **АРТЕМЕНКО Л.П.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЛІКУВАННЯ СОБАК ЗА ДЕМОДЕКОЗНОЇ ІНВАЗІЇ

Лікування собак проводиться комплексно – з використанням засобів загальної та місцевої терапії. До засобів загальної терапії відносяться препарати на основі івермектину (івермек, івомек і ін.), цидектин, які вводять парентерально 2–3 рази з інтервалом 7 днів. Місцево застосовують препарати на основі піретроїдів (неостомазан, батокс і ін.) у вигляді мазей або аерозолів чи аплікацій. Одночасно дуже корисно згодовувати елементарну сірку в дозі 0,5 г на 10 кг маси тіла тварини на протязі 30 днів. Деякі автори (наприклад С.В. Ларіонов) пропонують хворим тваринам наносити на уражені ділянки шкіри суміш березового дьогтю, елементарної сірки та тривіту у співвідношенні 1:2:5 за наступною схемою: 1-й тиждень щодобово, а далі 1 раз в 4 дні. Весь курс таких аплікацій триває 30 днів. В цій схемі ми замінили тривіт амінові том. Коли демодекоз ний процес ускладнюється інфекцією (переважно кокковою) необхідно проводити курс (5–6 днів) антибіотикотерапії, а потім лікувати собаку від демодекозу.

Для успішного лікування хворих тварин велике значення мають належні умови годівлі та утримання. За локалізованої лускуватої форми одужання можна очікувати за 1,5–2 місяці, за генералізованої пустульозної – лікування слід продовжувати щонайменше на протязі 3-х місяців. Прогноз – досить обережний.

До початку проведення специфічної терапії тварину стрижуть, миють проти себорейним шампунем, ретельно сушать, а далі починають лікування.

УДК 619:616–0088–074:619.995.429.1:636.7

КІЩУК В.В., магістрант

Науковий керівник – **АНТІПОВ А.А.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПОШИРЕННЯ ТА ВІКОВА ДИНАМІКА ДЕМОДЕКОЗУ У СОБАК

Серед хвороб домашніх непродуктивних тварин особливе місце займає демодекоз. Демодекозна інвазія собак, як показав аналіз літературних даних, має значне поширення в багатьох країнах світу, в тому числі і в Україні.

Це захворювання досить часто уражує собак і спричинює значні економічні збитки мисливському і службовому собаківництву. Крім того, хвороба має соціальне значення, оскільки тисячі собак мешкають поряд з людьми, в тісному контакті з власниками і членами їх сімей.

Мета роботи полягала у вивченні розповсюдження, вікової динаміки демодекозної інвазії у собак. Роботу виконували на базі ветеринарної клініки Центру сучасної ветеринарної медицини, яка знаходиться у м. Києві з вересня 2014 року по січень 2015 року.

Матеріалом досліджень були уражені собаки, що поступали в ветеринарну лікарню. Всього досліджено 38 тварин.

Діагностику демодекозу собак проводили комплексно на підставі епізоотологічних даних, клінічних ознак хвороби та за результатами лабораторних досліджень.

При клінічному обстеженні хворих тварин звертали увагу на загальний стан, враховували породу, вік, стать.

Для лабораторного підтвердження діагнозу з 3–4 уражених ділянок на межі зі здоровою шкірою робили глибокі, до появи крові, зішкріби. Отримані матеріали розглядали під малим збільшенням мікроскопа з доданням гасу.

При вивченні питомої ваги демодекозної інвазії в заразній патології собак ми встановили, що реєструється 12 заразних патологій. Найбільшу питому вагу – 56,0 % складають гельмінтозні хвороби, 24,9 % – акарозні захворювання, 19,1% – інфекційні хвороби. Питома вага демодекозу в загальній захворюваності собак акарозами складала 44,3 %.

За результатами проведених нами досліджень хворіють на демодекоз собаки різних вікових і статевих груп. Із обстежених хворих собак 31,8 % були віком від шести місяців до одного року, 25,5 % – віком від двох до шести місяців, 23,8 % – віком від одного до двох років, 14,4 % – віком старші двох років, 4,5 % – віком до двох місяців.

Таким чином можна зробити висновки, що питома вага демодекозу в загальній захворюваності собак акарозами складала 44,3 %. Найбільш сприйнятливими до захворювання є представники таких порід: боксер (30,3 %); доберман-пінчер (22,2 %); французький бульдог (19,5 %); німецька вівчарка (14,7 %). Досить чутливими до збудника є собаки короткошерстих порід. Менш сприйнятливими виявились собаки таких порід: спаніель (9,2 %); мопс (9,1 %); безпорідні (5,8 %). У віковому аспекті найбільш сприйнятливими до демодекозу є собаки віком від 6 місяців до 1 року.

УДК 619:616–0088.–074:619.995.429.1:636.7

КІЩУК В.В., магістрант

Науковий керівник – **АНТШОВ А.А.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

МОРФОЛОГІЧНІ ПОКАЗНИКИ КРОВІ СОБАК ЗА ДЕМОДЕКОЗУ

Серед хвороб домашніх непродуктивних тварин особливе місце займає демодекоз. Це захворювання досить часто уражує собак і спричинює значні економічні збитки мисливському і службовому собаководству.

Метою роботи було вивчення морфологічних показників крові собак при генералізованій формі демодекозу.

Дослідження були проведені на 10 собаках: 5 з них мали хронічний генералізований перебіг демодекозу і 5 були клінічно здорові і слугували контролем. Для загального дослідження крові відбирали з латеральної підшкірної вени передньої кінцівки. При проведенні загального дослідження крові визначали вміст гемоглобіну, кількість еритроцитів та лейкоцитів, кольоровий показник, швидкість осідання еритроцитів, виводили лейкограму.

Морфологічні показники крові собак за демодекозу можна характеризувати наступним чином. Вміст гемоглобіну у хворих собак був достовірно нижчий на 41,2 г/л, порівняно з клінічно здоровими тваринами. Кількість еритроцитів – нижча на 2,44 Т/л. Відповідно до зниження кількості еритроцитів і вмісту гемоглобіну у хворих собак достовірно знижений на 0,53 кольоровий показник, порівняно з клінічно здоровими тваринами.

У собак, хворих на демодекоз, виявляли також зміни в лейкограмі. Так, кількість лейкоцитів у хворих тварин достовірно вища на 10,53 Г/л, порівняно з клінічно здоровими. Кількість сегментоядерних нейтрофілів у хворих тварин достовірно нижча на 5 %. Кількість паличкоядерних нейтрофілів у хворих і клінічно здорових собак суттєво не відрізняється. Кількість еозинофілів у хворих, порівняно з клінічно здоровими собаками достовірно вища на 11,33 %. У хворих собак, порівняно з клінічно здоровими, кількість лімфоцитів достовірно нижча на 11,13 %. Кількість моноци-